

GÓLYAÁVATÓ

Üzenet a gólyafészekből. Egy gólya szemével látni az elmúlt hét eseményeit egészen más érzés, mintha egy felsőbb éves vizsgálná. Minden ide járó megtapasztalta már ezt, de biztos vagyok benne, hogy két egyforma év nem létezik. Felavatottan, igazi besiként bátorságot veszek, hogy írjak egy rövid beszámolót mindannyiunk nevében. Részemről hatalmas öröm volt, amikor még a gólyahét előtt megtudtuk, hogy a hétfői napon már fel is kell hozni a ruhákat. Bármennyire is neveléses volt az öltözet, én nem háborodtam fel, mert tudom, hogy ezt végigcsinálta az összes ide járó diák. Bár mi E-sek az úszógumikkal érdekes látványt nyújtottunk, roppantul élveztük a már-már színpadias öltözékünket. A következő megpróbáltatást a kezeink és füzetlapjaink szenvedték el – a nagyobbak leírtak velünk legalább 50 darab névsort. Ez igazából teljesen érthető, mert mit is kezdenének egy osztállyal, ha még a tanulók nevét sem tudják – mi mégis puffogtunk pár sort, tervezgettük, hogy direkt nem a saját neveinket írjuk össze nekik, de természetesen végül megtettünk minden tőlünk telhetőt, még vécepapíros névsort is készítettünk. Nem lepődik meg senki, ha most azt mondom: ez sem volt nekik elég. Szerda reggel megkaptuk a végleges jelmezünket, a gyönyörűen kifestett pólókat, a gumicsizmákat, és mindezt szó szerint megkoronázva a „virágkaspókat”. Öltözködés közben még nevtünk, viszont amikor megláttuk magunkat a tükörben, pár pillanatra lehervadt a mosoly az arcunkról. Miután feleszméltünk, kitört belőlünk a felhőtlen vidámság, itt már nem lehetett visszafogni magunkat. A szerdai és csütörtöki napon közel álltunk a kezelhetlenséghez, de ezt bizonyára csak mi éreztük,

mert nem volt szükség arra, hogy ránk szóljanak. Talán a tanárok is érezték, hogy ezek nem akármilyen napok számunkra. Előbb kedden a busz, azután pedig az előkészületek hosszabb-rövidebb időtartalmára rázott össze minket. Egymással, a tanárokkal, az évfolyamtársainkkal – minden szép és jó volt. Csütörtök délután izgatottan vártuk avatásunkat, gyakoroltuk az indulót, előkészítettük a zászlót és persze magunkat. Felemelő érzés volt bevonulni, állni, énekelni, szabadon nevetni. Mindenki jól érezte magát, a vetélkedő sok feladata az összes diákot mosolyra derítette. Nutelláskenyér-évő verseny, karaoke, gágogó megmérettetés, ezek mind részei voltak a csodás napnak. Az igazán csak hab volt a tortán, hogy sikerült elnyernünk a főnyereményt, a csokoládétortát!- E nélkül is minden ugyanolyan jó lett volna. Összekovácsolódtunk és ez az, ami igazán számít! Mindezek után fő feladatunk, hogy tartsuk az eddigi színvonalat és kerelkedjünk felül önmagunkon amennyire csak lehetséges! Nagy öröm, hogy idáig eljutottunk, most bizonyítanunk kell, hogy megérdemeltem kerültünk ide. Elvégre macskaköves út vezetett idáig...

FOLYOSÓI VISSZHANGOK...

Tarr Enikő 9.e

Nővérét követve került a Besibe. A fogorvosnak készülő Enikő szerint nagyon kreatív és mókás volt a beavatás. Ahogy közeledik a 10. évfolyam számára egyre határozottabban jelenti ki: A gólyaavató kell!

BUMBERÁK ÉVA 9.E

Tamásnak szintén nővére jelentette a követendő példát. Az Besi pozitív benyomásokat keltett benne. Nem ért egyet a sztereotípiával, miszerint 5 év sok egy gimiben. A gólyaavatón a 12.e-sek feladatát értékelte leginkább.

Bogacsevics Tamás 9.b

A z e-sek mellett a matekosok is jogot illetve véleményt formáltak az őket ugyancsak érintő gólyázásról. A d-sek szószólója **Szalmás Luca Fanni**. “Néha ciki volt, de túléltek. Bevallom, egy-két esetben élveztük, ahogy rúzzsal felmázojják az arcunkra a G betűt. Egyik nap fizikaórára tartott az osztály. Becsengőkor már kezdünk megkönnyebbülni. -Huh- gondoltuk- ide már nem jöhetnek a nagyok! Nyugodtan helyet foglaltunk, de a Tanár Úr sehol sem volt. Egy idő után kezdett gyanússá válni, majd...betoppant néhány tizedikes. Egy esküt mondatok el velünk orrunkat, fülünket megfogva, amin a felsősök meglehetősen jól szórakoztak. Az avató remek volt, igazán nem számított ,ki lett a győztes!”

MINDENKI MARGÓ NÉNIJE

Petra: A suliójság nevében szeretnék készíteni Margó né-nivel egy rövid kis interjút.

Margó néni: Szeretném megköszönni az interjút, és hogy engem választottatok. Megtiszteltetés.

P: Pontosan mennyi ideje dolgozik Margó néni a sulink-ban?

M: 1995-ben kezdtem a munkámat, és azóta is nagyon szeretem.

P: Mit tetszik gondolni, mennyire változtak a diákok az elmúlt évekhez képest?

M: Az én munkakörömben két csoportba kell sorolni a diákokat: a diákvevő és a diáktanuló. A diákvevő spontán, őszinte véleménnyel rendelkezik, nem könnyű megfelelni az elvárásaiknak. Ahogy változik a világ, úgy változik a tanuló is. A rohanó életünkben mi felnőttek is változunk, és ez tükröződik a diákok életében. Ahogy haladunk a korral, úgy változnak a diákok is.

P: Mennyire szokott személyes kapcsolatokat kialakítani az iskolában?

M: Társasági ember vagyok, ebből kifolyólag nem nehéz személyes kapcsolatot kialakítani. A tanulók véleménye szerint: „eléggé”.

P: Mikor szeretett Margó néni jobban a sulinkban dolgozni, a kezdetekben vagy most?

M: MINDIG szerettem. Mivel az előző munkahelyem a Besi szomszédságában volt, így a diákokkal való kapcsolatom immár 22 éves.

P: Hogyan érzi magát egy nagyon zsúfolt, forgalmas szünet után a büfés néni?

M: Köszönöm, jól. Ha látom, hogy a gyerekek mosolyogva jönnek és ugyanúgy, elégedetten távoznak.

P: Milyen érzés az iskola egyik legismertebb személyének lenni?

M: Örömmel telt el, és nagyon szeretném a munkámmal megőrizni ezt a megtiszteltetést.

P: Vannak-e Margó néninek kedvenc diákjai?

M: Mindenkit egyformán szeretnék fogadni és kezelni, de mindig akad egy-két gyerek, aki közelebb kerül hozzám, mind gyerekként, mind tanulóként.

P: Hiányzik-e az iskola, ha épp bármilyen okból nem tetszik velünk lenni?

M: Mivel tanév közben nem volt rá példa, hogy ne lettem volna itt, a szünetekről tudok nyilatkozni, amelyek nekem is nagyon jólesnek, de csak az elején. Pár napos pihenés után hiányoznak a gyerekek, a mozgás, a pörgés, de ezt pótolják a találkozások, és visszatérve azután is teljes tisztelettel, sok-sok ujjongással fogadnak. Ami mesés dolog. Kihhasználva ezt az alkalmat, köszönetet szeretnék mondani a jelenlegi és a volt diákoknak, ismerős és ismeretlen szülőknél, akik nagyon gyakran megköszönik a gyerekekhez való hozzáál-lásomat.

P: Köszönöm szépen, további jó munkát és tisztelettudó diákokat kívánok.

PALCSIK PETRA 10.E

COMENIUS-LÉVA

Természetesen a fenti cím nem azt jelenti, hogy Comenius a nagy pedagógus Léván járt, hanem arra utal, hogy mi besis diákok a Comenius pályázatnak köszönhetően jutottunk el Lévára. Iskolánk küldöttségében 2 tanár és 5 diák vett részt egy következő projekttalálkozón 2009 októberében, ahol 10 ország tanárai (főként) és néhány diák képviselt egy-egy nemzetet.

Ez a nemzetek közötti együttműködés egy projektmunkán alapul, közösen írunk és szerkesztünk egy angol nyelvű nyomtatott és on-line újságot „Got it @ the European feeling” címmel (www.ejournal.fi/cfn33). Egy ilyen projekt nagy munka, rengeteg plusz feladatot jelent. De számos előnye van. Vegyük például az utazásokat, megismerhetjük egy más ország oktatási rendszerét, diákjait, kultúráját. Szerintem senkit nem lep meg, hogy találkoztunk magyarul beszélő diákokkal és felnőttekkel, többek között az igazgatónővel, s ami váratlanul ért bennünket, a polgármester köszönt magyarul is. Aztán az élmények, amelyek számos helyhez és személyekhez kötődnek. Bányászoktól és wellnessztől már egy napon? Besztercebányára kirándultunk, ahol végigtúráztunk egy tárnán a megfelelő védőeszközökkel felszerelve

– sisak +esőkabát, most igaz volt „a fűk a bányába mentek...”. Este a szálloda sza-unájában gőzölögve sokkal vidámabban emlékeztünk a szűk, sötét és nyirkos járatokra. Itt aztán használhattuk a nyelvtudásunkat, ugyan érdekes volt hogy a szlovák és lengyel diáktársainkkal angolul beszélünk – de az Európai Érzés átjárta lényünket – ebben nagy szerepe volt a vendéglátók finom ételeiknek is, melyek kísértetiesen hasonlítanak a mi specialitásainkhoz. Ez vajon véletlen? Ha te is kedvet kaptál, hogy találkozz 10 ország diákjaival regisztrálj a következő oldalon: <http://getitstudents.ning.com>

**NAGY BETTINA, MÁRTON LILLA, VÍGH ZSUZSANNA,
KOVÁCS DÓRA (12.C) ÉS JÓNÁS CSABA**

KUTATÓ DIÁKOK A BESIBEN

Nemrégiben látogatást tettünk a Debreceni Egyetem Természettudományi és Technológiai Karán. A Fizikai-Kémia Tanszéken folyó kutatásokat dr. Joó Ferenc tanszékvezető egyetemi tanár mutatta be.

„...bepillantást nyerhettem a Debrecenben folyó kutatómunkákba, amelyek bennem is gondolatokat indítottak el; soha se nyugodjak bele abba, amit látok és hallok, mindig keressem a felmerülő kérdésre a választ.
Virga Bálint 9.e”

A vizes fázisú homogén katalízisek elméleti hátterének áttekintése és gyakorlati jelentőségük összefoglalása után egy hidrogénezési reakció segítségével „testközelből” is láthattunk egy katalízist. Professzor úr vezetésével nemcsak a kutatásokhoz nélkülözhetetlen legkorszerűbb gázkromatográfiai és infravörös-spektroszkópiai berendezéseket tekinthettük meg, hanem ezen műszerek kriminalisztikai alkalmazásairól is hallhattunk.

„...amellett hogy megismerkedtünk azokkal a professzorokkal, akik egész életüket a tudománynak szentelték, láthattuk igazi oldalukat is: a szenvedélyesen kíváncsi embereket! Elképesztő, hogy testközelből láthattuk a laborokat és az ott folyó munkát. Magunk is létrehozhattunk növényi „lombikbékét”, sőt itthon is folytathattuk a kísérletet. Megismerkedtünk többek között a katalizátorokkal, a szennyvíztisztítás és vizek védelmének legfontosabb feladataival. Láthattunk hormonkezelt halakat, szívszálon tenyésztett mezőgazdasági növényeket és radioaktív ¹⁴C-et is.”
Kelemen Ágnes 11.e

Az Alkalmazott Ökológia Tanszéken dr. Kiss Magdolna, egyetemi adjunktus, a biológiai szennyvíztisztításról és különböző vízminőségi vizsgálatokról beszélt. A Tanszék fő kutatási profilját a különböző bioremediációs- és biomassa-vizsgálatok jelentik, de emellett nagy hangsúlyt fektetnek a fenntartható fejlődés jegyében a tudatos környezeti nevelésre is. A Növénytani Tanszéken dr. Molnár V. Attila, egyetemi adjunktus a természettudományos kutatási módszerekről, a kutatói létről, elhivatottságról, a növények csodálatos világáról és a botanika szépségeiről beszélt.

„...érdemesebb egy növényfajjal foglalkozni...hisz egy virág több titkot rejthet, mint néha az egész világ.”
Maklári Judit 9.e

A Növénytani Tanszéken folyó szerteágazó kutatások közül dr. Máthé Csaba, egyetemi adjunktus segítsé-

gével a növényi lombikbékák rejtelmeibe nyerhettünk bepillantást. Nemcsak elméletben ismerkedhettünk meg a növényi szövetezési technikával, hanem gyakorlatban is ki lehetett próbálni a különböző szövetezési technikákat.

„A növényekről szóló előadást tartó professzor nagy hatással volt rám. Remélem felnőttként én is ugyanennyire fogom szeretni a munkámat, mint ő, mert róla sugárzott, hogy valóban nagyon szeret a növényekkel foglalkozni.”
Tarr Enikő 9.e”

A programon részt vevő diákok: Barta Péter, Kiss Edina, Kerekes Petra, Lippai Dóra, Nagy Georgina 10.e (reál) osztály, Balogh Viktória, Maklári Judit, Markovics Erika, Korbács Ákos
Tarr Enikő, Virga Bálint 9.e (reál) osztály, Karászi Ádám, Kelemen Ágnes 11.e (reál) osztály.

Tóth Szilvia
szaktanár,
koordinátor

„Egy kicsit egyetemistának érezhettem magam.”
Balogh Viktória 9.e

„...élveztem és nagyon érdekesnek találtam a kutatásokat, amelyekkel az egyetemen foglalkoznak. Remélem egyszer én is úgy fogom látni ezeket a folyamatokat, összefüggéseket, ahogy a professzorok látják.”

Barta Péter 10.e

Megáll a vonat,
Tanul és mulat
A kis csapatunk.
Várunk, hallgatunk.
Kezdődik végre,
Vártuk már régen:
„Biosz, kémia,
Mindent tudni ma!”
Kitűztük célnak,
Az álmok hívnak!
Még sok a kérdés,
Ez apró lépés
Most a cél felé,
De hajt a remény!

Kiss Edina 10.e

DÖK-ELNÖKSÉG UTÁN ISMÉT GÓLYASORS

A tavalyi DÖK-elnökünket, Lippai Andit – elsőéves építészmérnök hallgatóként a Debreceni Egyetemen – alig tudom utolérni, hogy kifaggathassam. Ahogy mondja, minden óra számít neki, sok tennivalója akad. Kicsit kérdőn nézek magam elé, ám az interjú végére teljesen megértem – ahogy végzünk a kérdezz-felelekkel, rohan is. Rajzolni.

BETTI: Szóval, építészmérnöki karon tanulsz a Debreceni Egyetemen. Nem kifejezetten női szakma. Miért pont ebben az irányban indultál el?

ANDI: Kiskorom óta szeretek rajzolni. Gondoltam más kreativitást igénylő szakmán is – például formatervező – de nagyon nehezen lehet bekerülni azokra az egyetemekre. Valamint építészekre és műszaki munkát végző emberekre megnőtt a kereslet mostanában. Ez fontos, hiszen az is nagyon sokat számít, hogy egyetem után jól jövedelmező, biztos munkahelyet találjak.

B: Valóban... Sokan fel is adják az álmaikat, azt, amit szeretnek csinálni, csak azért, mert azzal nem tehetnének szert biztos anyagi háttérre. Te megtennéd ezt?

A: Úgy gondolom, ha elvégzem a mesterképzést, akkor nagy esélyem van rá, hogy abban a munkakörben dolgozzak, amit szeretek, és nem kell szűkölködnöm sem. De ez természetesen sok mindentől függ. Kell, hogy az embernek legyen tudása, kreativitása, rátermettsége, na meg szerencséje... De természetesen, ha szükség lenne rá, tudnék váltani.

B: Szerintem a kreativitással és rátermettséggel nem lesz gondod! A szerencse pedig forgandó. Mondd csak, miből kellett érettségizned, hogy bejuss?

A: A kötelező tárgyak mellett a választott fizika volt, valamint volt rajz alkalmassági vizsgán is részt kellett vennem, ami feltétele a szaknak.

B: Ebben mennyire volt segítségére a középiskolai rajzoktatás?

A: Nagyon sokat köszönhetek Fehérvári Béláné Ilike néninek, aki ugyan már nem tanít volt iskolámban, de továbbra is tartottam vele, sőt, tartom is a kapcsolatot. Mindig szívesen segít, anyáskodik felettem. Neki köszönhetem a rajztudásomat, és rajtam kívül még sokan mások is, akik már szakmájukban dolgoznak, vagy a kiválasztott egyetemen tanulnak.

B: Te mennyire számítottál rá, hogy felvesznek? Mit csináltál, mikor megtudtad?

A: Nem hittem el! Remegtem, aztán a nagypapámtól kapott süsűs gyerekekpepzsővel ünnepeltünk.

B: Biztosan mindenki igazán büszke volt rád. Kíváncsi lennék, hogy mennek a dolgok az egyetemen? Mennyire rugalmas az órarended?

A: Az egyetem teljesen más, mint a gimnázium; teljesen „szabad” vagy, te irányítasz mindent. A probléma rögtön az órarenddel kezdődik. Mindenki hálás lehet, aki szeptemberben első osztályfőnöki órán kézhez kapja, és annyit kell tennie, hogy diktálás után leírja. Nekem körülbelül egy órát kellett dolgoznom vele, míg úgy össze tudtam rakni, hogy egy nap ne legyen túl sok órámm, ne is ütközzenek egymással, valamint hogy a legjobb tanárokhoz kerüljek. Aztán jött a második megpróbáltatás, amikor fel kellett venni a tárgyakat. A Neptun, az internetes rendszer, ahol intézed az ügyeidet, sokszor nem enged fellépni, ha pedig mégis, akkor előfordul, hogy addigra az összes óra telített, és hasonlók...

B: Ez mind-mind nagyon keménynek hangzik... Kiknek ajánlanád ezt a szakot?

Milyen tulajdonságok kellenek a rajz szeretetén kívül?

A: Minden 18 éves diák nehéz döntés előtt áll. Mindenki más iránt érdeklődik, minden szaknak megvan a maga sajátossága, bája, ritmusa, amit fel kell venni. Minden esetre az építészek türelmes, precíz, pontos emberek, akik képesek egy rajzon öt órát dolgozni, és ha csak egy kicsi hibát is látnak rajta, újrakezdenek. Muszáj is, mert máskülönben

visszadobják a rajzot! Meg kell említenem, hogy a két legnehezebb tantárgy nálunk a matek és a mechanika. Sokan kerülnek át költségterítési képzésre emiatt, mert ezekből nem sikerülnek a vizsgáik. Fontos tehát felmérni a saját határainkat. De aki úgy érzi, képes rá, nyugodtan vágjon bele!

B: Huh... De hogy ne csak ijesztgessük a szegény olvasókat, mesélj kicsit arról, hogy milyen a szabad, egyetemi élet! Milyen kapcsolatot van a csoport- és évfolyamtársaiddal?

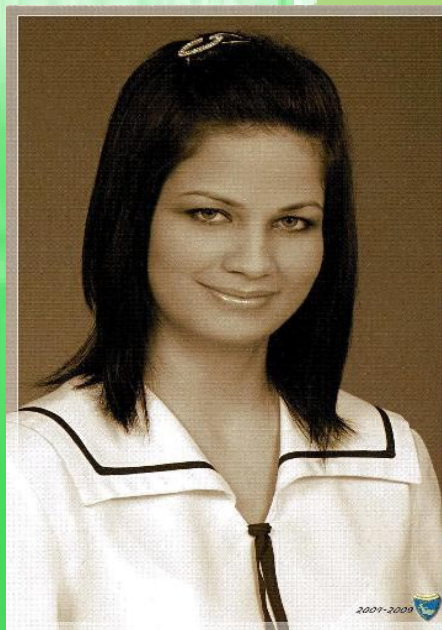
A: Mindenkinek ajánlom a gólyatáborot, ugyanis lehet, hogy a szülők fülebe csak rémhírek jutnak az ottani állapotokról, de rengeteg fontos információhoz lehet hozzájutni a felsőbb évesektől, ami akár már az órarend összeállításánál is sokat segíthet. Rengeteg emberrel lehet megismerkedni. Nálunk azonban minden szak ömlesztve van, azaz nem csak építészek vannak az órákon, hanem építő környezetmérnökök is. Így nem tudom igazán, hogy ki van velem egy szakon. Debrecenben minden héten több szórakozási lehetőség van, de én személy szerint nem nagyon élek velük. Vannak tanárok, akik katalógust (jelenléti ívet – a szerk.) íratat elméleten, holott csak a gyakorlati órák kötelezőek, az elméletiek csak ajánlottak!

B: Ha jól tudom, kézilabdáztál. Ez az időtöltésed megmaradt? Játszol az egyetemi csapatban?

A: Igen, tényleg kézziztem, és jelenleg az iskolai csapatban játszom, de később szeretnék egy komolyabb egyesületbe is bekerülni, csak az első félévben nem akartam rögtön leterhelni magam. Gondoltam, előbb kiismerem, miként mennek itt a dolgok, ráérek aztán komolyabban is foglalkozni a sporttal.

B: Nekem nincs több kérdésem, van-e valami üzenőnivalód, tanácsod az olvasóknak?

A: Üdvözlöt a DÖK tagjainak! Kitartás minden végzős diáknak és osztályfőnököknek! Sok sikert kívánok nekik, és tegyenek azért, hogy büszkékké lehessenek arra, hogy egy olyan suliban tanulhatnak, mint a Besi!

CSÉPKÉ BETTI

RADNÓTI 100

Nem életrajzi cikket szeretnék írni, és nem is verselemzést. Most felejtse el, hogy Radnóti élete és költészete érettségi tétel, vagy hogy éppen egyest kaptál, amiért nem tanultad meg az egyik versét. Kérlek hát, gyere velem, néhány perc erejéig siessünk vissza az időtengeren át száz évvel ezelőltre!

1909. május 5. Megszületett. Örömtől és gyötrelmes fájdalomtól könnyeket ejtő rokonok ringatják karjukban a kis Miklóst. A fiú első lélegzete anyjának utolsó volt. Ikertestvérének talán egyetlen levegővételnél jussa sem volt ebből az életből. Édesapja halálakor tizenkét éves. Ezután tudja meg, hogy az őt felnevelő nő nem az édesanyja, és a kislány, akit testvéreként szeretett, valójában csak vérszerinti anyja testvérének a lánya. Egyedül maradt, hátán a kamaszságát sújtó büntudattal, lelkiismeret-furdalással. Így kellett hát nekiindulnia az életnek, noha nem volt szegény, sem nyomorult. Csak árva és zsidó. Mint amikor rosszul ébred az ember, s az elalvást várja, hogy másnap újrakezdhesse mindent. Ám egy életet nem ilyen egyszerű magunk mögött hagyni. Főleg, ha olyan világba született valaki, mint amilyen az 1900-as évek történelmi fordulatokkal teli élete volt. Töredék című versében ezt Radnóti is megfogalmazta:

„Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
ahogy önként, kéjjel ölt, nemesak parancsra,
s míg balhitekben hitt s tajtékozott téveteg,
befonták életét vad kényszerképzetek. ”

Ahogy Pomogáts Béla mondta, mintha a természet és történelem versengett volna, melyikük pusztítsa el. Az egyre szigorodó zsidótörvények őt sem kímélték, hiába keresztkedett meg. S annak ellenére, hogy aláírásgyűjtés indult a költő védelmének érdekében, többször hívták munkaszolgálatra. Tehetséges, fiatal, életrevaló férfi volt. Előtte állt az élet. Nem félt, nem szomorú volt, esetlen, vagy gyámoltalan; erős volt, dacos és dühös. Nem talált maga sem választ a minden jóérzésű emberben felmerülő kérdéssorra. Hogy férhetett össze a XX. századi technika, intelligencia ekkora erkölestelenséggel, embertelen bánásmóddal? Miért lehetne ő felelős a világon minden rosszért? Élni akart, szeretni, dolgozni, tanulni. S milyen az igaz költő? Aki akkor sem teszi le tollát, mikor a papír ki akar fogyni alóla, sőt; élete legkiforrottabb, legkifejezőbb műveit vési vakon kis noteszébe. „Igaz is, hova futhat a költő?” (Első ecloga) Nem volt más menekvése. Csak az üres fehér felületek, amelyek arra vártak, hogy gazdájuk kiborítsa lelkének vödörkosarát; néha a felgyülemlett mocskot, éjféketét, ragadósat és

bűzöset – ami nem volt más valójában, csak puszta realitás – néha az álomban felszökkenő tündérléptű szerelmet, vágyat, idillt. Aki tudott még érezni, s szíve nem gyújtó gyűlölettel volt tele. Aki a múlt édes emlékeihez fordult, ha nem látott kiutat; hűlő szilvalekvár, gyümölcs a fán... Apró, hétköznapi ember számára semmit nem jelentő mozzanatok, Radnótinak 1944-ben mégis ezek jelentették az életét. Meglátni a nem is létező fényt a sötétségben, sírva kacagni, dacolni a szinte biztos

halállal. S a hátborzongató sorsba való beletörődést legyőzi a jobb, szebb jövőbe vetett hit, egészen 1944. november kilencedikéig. Fejbelövik.

Élete első részével kezdtem, aztán az utolsóval folytattam – mindig is ez kötelezett le. Ám Radnóti stílusának tündöklése korántsem csak a háborús versekre, vagy a Bori noteszre korlátozódik.

„Fekete tóban kis kácsa fürdik
S fürdik a nagy lány a ruhaáztató,
Jó teknőben s mindene látszik,
Ahogy csattogva mossza magát, már
Tudom, utána száradni kifekszik
A napra és engem kíván ő csörgő
Fogakkal két énekes combja közé!
(1930. szeptember 16., Kis kácsa fürdik) ”

Milyen fiatal volt, incselkedő és szerelmes! Jókedvű, gondtalan. Értéket látott egy tavaszi tájban, elgondolkodtatta a vihar, elbájolta, ahogy felesége, Fanni pipacsot szedett. Csupa erő, csupa lendület minden sora – aztán megkomolyodik, (elkomorodik?). Babits halála mélyen érinti, érezni, mennyivel bölcsőbb, tapasztaltabb lett az évek múltával. Szerelmes. Nem világrengető, nagy szavakat keres; őszinte, apró pillanatokat örökít meg, melyek eredményeképp megszületnek a legszebb, legodaadóbb versei.

Egy képzeletbeli értelmező kézisztárban a hazaszeretet, az érték, a kitartás, a remény, az erkölcs, a példakép, a tisztaszívűség magyarázataként egyszerűen csak Radnóti neve szerepelhetne. Szerényen megbújva, fényesen tündököelve. Versei által tolmácsolt gondolatai, érzései, s az ezek által kialakult értékrendje pedig száz év múlva is példát állít. Ha csak kicsit is igyekezne mindenki olyan embernek lenni, mint amilyen Radnóti volt, talán nekünk lenne esélyünk egy jobb, szebb jövőt várni.

CSÉPKÉ BETTI 10.E

GUBIK PETRA AIDAKÉNT

Iskolánk egyik volt tanulója főszerepet kapott a híres Aida című musicalben Békéscsabán. Gondolom, ez a név iskolánk több tanulója számára ismert, hisz ő is itt koptatta az iskolapadokat. Most egy hatalmas lehetőséget kapott arra, hogy álmait valóra váltsa. Volt szerencsém megnézni a darabot és fantasztikus élményben volt részem három óra alatt.

Első kérdésem az, hogy érzed magad ebben a darabban?

• Nagyon nagy megtiszteltetés számomra ez a szerep, nagyon hálas vagyok, hogy egyáltalán eljátszhatom. Nagy falat, és persze egyáltalán nem könnyű, de megéri a fáradságot. Nagyon jól érzem magam Aida szerepében (szinte én vagyok).

Régi nagy álmod volt, hogy nagy színpadon énekelj, most milyen érzéssel tölt el az, hogy ez valóra vált?

• A próbák a Jókai Színházban kezdődtek el, hiszen a porondszínház akkor még alakulóban volt. A próbák alkalmával felcsendültek a nagyszerű betétdalok, melyek csodálatossá teszik ezt a történetet. Egyszerűen szárnyal a lelkem, mikor ezeket a dalokat énekelhetem. De ezt nem is lehet átélés nélkül. Mikor kiállsz a színpadra, ott megszűnik minden. Nincs tér és nincs idő, csak te vagy.

Szeretnél már itthon a Várszínházban is a Fame és a Kiáltás a szeretetért című musicalben! Több hivatásos, és nagyszerű színésszel dolgozol most együtt - többet között Kálló Molnár Péterrel, Fésűs Nellyvel, Szomor Györggyel. Milyen velük együtt dolgozni?

• Nagyon büszke vagyok a Doktorock színtársulatra, hisz valamilyen szinten ott kezdődött el a pályafutásom (ha ezt lehet már pályafutásnak nevezni). Nagyon sokat jelent ebben a szakmában, hogy az ember kikkel és hogyan teremt kapcsolatot. Miklós Tibor és Nagy Anikó nevét mindenképpen meg kell említenem, mert mindkettőjüknek nagyon sokat köszönhetek. Az Aida című musical pedig ismét újabb, elismert emberekkel hozott össze. Én úgy gondolom, hogy nagyon jól tudunk együttműködni. Fantasztikus élmény, hisz valljuk be, ők már letettek néhány dolgot arra a bizonyos asztalra.

Mit gondolsz magáról a szerepről? Könnyű volt vele azonosulnod?

• Úgy gondolom, hogy a rövid próbafolyamat ellenére sikerült azonosulnom Aida szerepével. Rengeteg közös van bennünk, amit először én észre sem vettem, de minél többet játszom, annál inkább feltűnik a sok-sok hasonlóság.

Iskolánkban kezdted a hangképzést Oláh Enikő tanárnőnél, azóta is képzod a hangod?

• Igen. Ez úton is szeretném megköszönni Enikő néni munkáját. Természetesen foglalkozom a hangommal, de nem járok énektanárhoz. Volt idő, mikor nagyon keresgéltem, aztán annyiba maradt. Mindenki a saját hangját és adottságait ismeri legjobban. Persze, ehhez idő kell.

Ez a darab nagyon sok időt elvesz tőled, majdnem minden nap van előadásotok. Tudod emellett folytatni az egyetemét? Össze tudod egyeztetni?

• Igen, valóban. Voltak bonyolultabb napok, főleg a távolság miatt, hisz én Debrecenben tanulok, és a vonatközlekedés nem a leggyorsabb formája az utazásnak, de megoldható. A vizsgaidőszak május végén kezdődik, az addigi zh-imra pedig muszáj két előadás között időt szakítani.

Úgy tudom, nagy vágyad, hogy hivatásos, elismert színész legyél. Ehhez azonban színészi diploma kell! Hogy állsz vele?

• A Budapesti Színház és Filmművészeti Egyetem áprilisban hirdetett felvételt zenészsztárszakra. Elég ambíciót érezve magamban, megpróbáltam, azonban nem sikerült. Túl fiatalnak talált a bizottság. Egy pozitív dolog volt, hogy Novák Eszter, aki az osztályt indította, behívott egy kis elbeszélgetésre. Nagyon aranyos volt. Először az kérdezte, hogy hány éves is maga? Válaszoltam, hogy 18. Ő erre ezt mondta: le is fordultam volna a székről, ha egy perccel is többet mond. Egyszóval nem talált elég érettnnek.

Mik a terveid a jövőre nézve? Láthatunk máshol is? Esetleg más darabban?

• Hát, nagyon remélem. Én igyekezni fogok. A Doktorock idén nyáron is készül egy újdonsággal, ha minden igaz, augusztusban ismét színpadra állunk, amit már nagyon várok. Itt Békéscsabán nagyon kedvesek az emberek, és a nézők is fantasztikusak, de nem hasonlítható a kisvárdai közönséghez. Otthon a közönség ilyen előadás után, rég állva tapsol, míg itt nem tudom, mi kellene ahhoz, hogy az emberek felemelkedjenek a székből. Kisvárdára sokkal kisebb város, mégis hatalmas színházi élettel, és színházat, művészeteket kedvelő emberekkel rendelkezik.

**IGYÁRTÓ ANDREA
12.D**

BESI TÚRA – BESIS SZEMMEL

2009. szeptember 15. , 7.30

Lelkes kilencedikesek gyülekeznek a Bessenyei épülete körül. Úgy indultak el otthonról, mintha iskolába jöttek volna: csak most a könyvek helyét az útravaló elemzésia váltotta fel a hátizsákokban...

Immár hagyomány, hogy a Bessenyei ad egy napot a kilencedikeseknek, hogy bejárhas-sák és megismerhessék névadójuk életének fontos állomásait és lehetőséget teremt a túrán résztvevőknek, hogy ismerkedjenek és valamilyen szinten összerázódjanak. Szintén hagyomány, hogy a kilencedikesek megkoszorúzzák a gimnázium parkjában lévő Bessenyei szobrot, így tisztelegve isko-lájuk névadója előtt: így volt ez idén is. Ezután minden osztály elindult a túra első állomására saját osztálybuszán.

Precíz szervezőmunka eredményeképp minden osz-tály saját busszal járhatta végig a Besi túra állomásait. A hét busz először Tiszabercelen állt meg: itt Bessenyei szülőházát koszorúzták meg az első évesek.

A nap fénypontja – és személyes kedvenc programom – a debreceni egyetemi centrumba tett látogatásunk volt. Nem hazudok, ha nagyon tömören csak annyit mondok: minden-kinek tátva maradt a szája. Csak bámultunk és ámultunk: elbűvölő volt az ódon épület a sok rohanó egyetemistával. So-kan fogadalmat tettünk: itt folytatjuk! Az egyetem bejárására adott szabad óránk hamarosan véget ért: felejthetetlen élmé-nyekkel indultunk haza.

Bessenyei életének utolsó állomása Bakonszeg volt – csak úgy, mint a gólyacsapat kirándulásának. Itt élt reme-teként, a világtól elszigetelten Szabolcs daliája.

A hazaút felszabadult, bár kicsit fáradt hangulatban telt.

Az együtt töltött nap meghozta a várt eredményt: a reggel

még egymástól esetleg idegenkedő „gólyák” a hazaérkezés-
kor már barátokként búcsúztak el egymástól.

A Besi túra tulajdonképpen előfutára volt a Gólyaa-
vató programsorozatnak: másnap már hivatalosan is
gólyaként túrtuk a rúzsfirkákat a felsőbb évfolyamosoktól.
Összességében: szórakoztunk, ismerkedtünk, alakultunk
mint osztályközösség.

Ehhez kötném üzenetemet a nyolcadikosoknak – a
leendő besis kilencedikeseknek: ne hagyjátok ki!

Meglátjátok, hogy igazam volt...

VAJAS ANNA 9.C

GARFIELD

TALÁLKOZÁSOM A RIVIÉRÁVAL

Vonattal robotgunk Párizsból a francia Riviéra felé, a TGV közel 300 km/h-val száguldott. Kellemesen ringatott a vonat. Sokszor elbóbiskoltam, kinyitottam a szemem, majd ismét visszaaludtam, míg meg nem pillantottam a csodásan hullámozó, kékesen csillogó tengert. A fehér vitorlájú hajók kellemesen törték meg az azúrkékséget. Az út hátralevő része szinte semmiségnek tűnt, a gyönyörű panorámát csodálva.

Az állomáson már várt ránk Chantal és Pierre, anya régi barátai. Kedvesen, köszöntöttek engem és barátnőmet is, mintha már jól ismertek volna. Este hosszasan beszélgettünk, és megkóstolhattuk a francia konyha remekeit. Éjfél után izgatottan feküdtünk le aludni, mert tudtuk, hogy másnap rengeteg csodás élménnyel leszünk gazdagabbak...

Így is történt, reggel indultunk vonattal Cannes-ba. A luxusszállodák és a tenger között kialakított sétányon, a Croisette-en, még a tűző napsütés is jólesett. Lágy szellő enyhítette a hőséget. A szállodák előkertjét csodálatos pálmafák és különféle egzotikus virágok díszítették. Miután végigsétáltunk a mesés szállodasoron, és egy szimpatikus kávézóban megettünk egy hűsítő sorbet-et, elindultunk a partra, hogy megmártózzunk a tengerben. Órákon át süttettük magunkat a parton és ringatóztunk a tengeren. Csodásan pihentető volt ez az érzés...

Azt gondoltam, hogy a cannes-i gyönyörűséget már nem lehet felülmúlni, bár anyukám próbált felkészíteni a tényre, hogy a „java” még most következik. Amikor másnap leszálltunk a vonatról Monacóban, azonnal megcéloztuk az állomáson a helynévtáblát, hogy fotót készítsünk alatta. Ahogy kiléptünk a pályaudvarról, el kellett ismernem, hogy anyának igaza van. A tenger, az egymást érő hatalmas világ, pompás szállodák, a yachtokkal teli kikötő, fantasztikus összhangban tárult szemünk elé. Egy pillanatig csak álltunk és szóltanul néztük az isteni képet... Majd miután észbe kaptunk, esztelenül fényképezni kezdtünk. Minden egyes pillanatát haza akartuk vinni az élménynek, és megmutatni az „otthoniaknak”. Első utunk a hercegi palotához vezetett. A hegyre fel menet, mindig más és más szemszögből csodálhatuk meg újra a kikötőt és az építészeti remekműveket. Egész nap sétáltunk a szűk régi utcákon, melyek egzotikus növé-

nyekkel voltak szegélyezve. Leanderek, pálmafák színes kavalkádja pompázott mindenfelé. Busszal mentünk át az óvárosból Monte Carlóba, hogy megcsodálhassuk a Casinót. A parkolójában drágábbnál drágább autók sorakoztak: Ferrari, Jaguar, Aston Martin és Bentley... A Casinóba csak 18 éven felülieket engedtek be. Mindenképp ki szeretnénk volna próbálni a félkarú rabló valamelyik fajtáját, hátha nyerünk. Sajnos nem sikerült, de nagyon jól szórakoztunk közben. Fáradtan sétáltunk a vasútállomásra, hogy visszautazzunk Grasse-ba Chantal-ékhoz.

A harmadik napomat a Riviérán, Nice-ban töltöttem. Pierre és Chantal elvitt minket kocsival. Első utunk a Chagall múzeumba vezetett, ahol megcsodálhattuk a festő híres remekeit, és korai rajzait egyaránt. A szürreális ábrázolásmód legkreatívabb formáit ismerhettük meg. Miután végignéztük a kiállítást, az óvárosba indultunk sétálni, nézelődni. Rengeteg barátságos kis étterem, presszó, bolt és régi ház tette feledhetetlenné a Nice-i óváros hangulatát. Napunkat a Promenade des Anglais-n (Angol Sétányon) fejeztük be, ahol a híres Negresco Hotel strandja mellett fürödtünk.

Első hosszabb tartózkodásom Franciaországban mesés volt. Közel egy hónapot töltöttem ott. Tudtam, hogy mesés dolgokat fogok látni, mert anyukám ennyi idősen végig járta ezt a „túrát”, és rengeteget mesélt, hogy mennyire jól érezte magát és milyen csodás volt minden...

„Elfogult...”- gondoltam. Most már én is az vagyok!!!

**BARTA LILLA
VOLT BESSENYEIS DIÁK**

LÁTNIVALÓK EURÓPA LEGNÉPSZERÜBB TENGERTENYEL- PARTJÁN

Cannes, Nizza, Monte-Carlo, Saint-Tropez... csupa csillogó név, amely önmagáért beszél. A *Cote d'Azur* azonban ennél is többet nyújt. Utunk során e méltán világhírű városok mellett kevésbé ismert, de rendkívüli szépségű kisvárosokba, varázslatos partszakaszokra kalauzolják el utasainkat, amelyek mindig is művészek ezreit vonzották e vidékre.

2010. július 02.péntek – július 11. vasárnap

10 nap / 9 éjszaka

1.NAP: UTAZÁS

Hajnali 3 órakor indulás Kisvárdáról. Budapestről tovább reggel 6 órakor. Útközben megálló Graz-ban, Stájerország „zöld szívében”. Gyalogos városnézés. Tranzitszállás Olaszországban, Velence környékén (1 éj).

2. NAP: UTAZÁS

Reggel továbbindulás Franciaországba. Rövid pihenő a Garda tónál. Sirmione, vár (5 euro) Este megérkezés St Raphaelbe.(1310 km). A nyaralóházak átvétele.

3. NAP: CANNES

Pihenés Cannes homokos tengerpartján, kirándulás La Bocca-ban illetve az óvárosban. Esti Cannes-i program, a Croisette látványa díszkivilágításban maradandó élményt nyújt.

4. NAP: MONACO - MONTE CARLO, NIZZA

Monaco, a sziklán magasodó hírneves hercegség meglátogatása: katedrális, hercegi palota (kívülről), belülről fakultatív (5euro). Óceánográfiai múzeum (5 eu/ diák, 12,5 eu/ felnőtt). Ismerkedés Monte Carlo-val, a szerencsejátékokról és ott élő milliomosokról nevezetes fényűző várossal (kaszinó). Du. Városnézés Nizza-ban, az Azúrpart fővárosában, elegáns part menti Angol-sétány, izgalmas óváros.

5. NAP: ST. TROPEZ

Végig a Corniche d'Or - on (Arany Párkánykút): a tengerparti párkánykút vörös sziklái, vadregényes öblök és a tenger kékje kíséri utunkat Európa sokak szerint legszebb tengerparti szakaszán, pihenők, fotószünetek. Saint Tropez - a világhírű fürdőhellyé előlépett egykori kis halászkikötő ódon bájait megőrizve várja vendégeit. (150 km) Fürdőzés.

6. NAP: BEAULIEU-SUR-MER, MENTON

A Villa Ephrussi de Rothschild és csodálatos parkjának megtekintése olyan egyedi élményben részesíti a fáradt utazót, mely teljesen páratlan a Mediterrániumban. Belépő: 5 eu / diák, 8 eu/ felnőtt

Menton - a Cote d'Azur keleti gyöngyszeme mikroklímával, narancsligetekkel, szűk, kacskaringós utcákkal. Fürdőzés.

7.NAP: ANTIBES

Antibes - a Cote d'Azur legromantikusabb városa, ahol az óváros egy sziklapárkányon magasodik a tenger fölé (híres Picasso Múzeum a Grimaldi - palotában). Belépő: 6 eu / diák, 8 eu / felnőtt. Fürdőzés

8. NAP: GORGES DU VERDON - PONT DU LOUP

Barangolás az Alpok déli, tengerig nyúló tájain. Gorges du Verdon - Canyon du Verdon - Európa legmélyebb kanyonja lélegzetelállító látvány, fotószünetek a párkányúton. Fürdőzés a Lac de Sainte Croix-ban. Confiserie Floriane Pont du Loup-ban - A Florian cukorkagyár műhelyében kilószámra készül a lekvár, a kandírozott gyümölcs, és édességgé lényegülnek át a virágok.

9.NAP: HAZAINDULÁS

Tranzitszállás Olaszországban. Amennyiben a forgalom engedi, és időben érkezünk meg a velencei szállásra, rövid esti városnézés Velencében.

10.NAP: UTAZÁS

Érkezés az esti órákban.

Részvételi díj: 89.000,-Ft / fő, 6 ágyas nyaralóházban
96.000,-Ft / fő, 4 ágyas nyaralóházban +7500 Ft a kisvárdai kiállítás

5.000,- Ft biztosítás

Előleg: 15.000,-Ft dec. 15-ig. Részletfizetés lehetséges!

Szervező: Háló Zita Éva

bartaandhala@visvitalis.t-online.hu

30-815-13-45

MAGNA PHOENIXIA -AERIA GLORISIA-

A Főnix

Főnix tollak,
vörös szárnyak
erős aura
gyenge vágyak

Fekete szem
mélykék tenger
a tűz ereje
rejlík benne

Naivitás
csalódottság
nagy szeretet
kis patakocskák

Hazugságok
pusztítások
aljasságok
mészárlások

Nyugalom
és nagyderűtség
lázasok
szembe nézés

Szép remények
erős fények
nagy szerelmek
gyenge kezek.

Víz és Tűz Főnix sarjak

Repül és repül
esik csak esik

Az utolsó pillanatban
előhívja főnix szárnyait

Orra hegye érinti az aszfaltot
de az agya ezen már nem kat-
tog

Végül felhúzza valami a távba
Nappal szembeni irányba

A szél fújja,vágja
de ő ezt nem bánja

Ez lesz az ő világa!

Ott is van az ikerpárja
csakis őt várja

Víz és Tűz Főnix sarjak
esnek a választó falnak

A választó fal átszakadván
szomorúan nyikorogván

Repülnek,fel,fel,
fel az égig!

Két pár kékes szem meredvén
egymásra végig..

HIROYUKI NAO

Impresszum:

Főszerkesztő:

- Kovács Eszter Anna (12.e)

Tördelő, Szerkesztő:

- Lábás István (11.f)

Mentoráltak:

- Deák-Takács Szilvia
- Kovács Bertalan

Írásaikat adták:

- Barta Lilla volt besis diák
- Bumberák Éva 9.e
- Csépké Betti 10.e
- Igyártó Andrea 12.d
- Palcsik Petra 10.e
- Szalmás Luca Fanni 9.d
- Tóth Szilvia tanárnő
- Vajjas Anna 9.c

Vanegyjöötleted?

**LEGYÉL TE IS AZ E-BESI SZERKESZ-
TŐJE!!!**

Hallottálegyérdekestémát?

Kifejtenédavéleményedet?

Most itt a remek alkalom arra, hogy megmutasd ország világ előtt a tehetséged!

De ha nem szeretnéd személyedet felfedni, írd álneven vagy névtelenül!

Alkoss bármilyen műfajban, mi megjelentetjük a következő számban!

Sőt ha rajzolni támadt kedved, lehetőséget adunk arra, hogy bemutasd legújabb műveidet, vagy akár készítsd el saját képregényedet!

Jelentkezz :

Deák-Takács Szilvia tanárnőnél

Kovács Eszter Annánál (12.e)

vagy

küldj egy e-mailt az e-besi@freemail.hu-ra

